

[A. C. D. Petersen.]

hverken den højtærede Regering eller Partiet Venstre under det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Førerskab gaa med til den nuværende Lønningslov.

Vi har saaledes fra konservativ Side været Forslagsstillere og været medvirkende til Gennemførelsen af forskellige Ting, som har været til Hjælp for det anstrengte Erhvervsliv. Der er ikke Spor at Tvivl om, at der kan gøres mere efter de samme Principper, som vi her har været inde paa, og det skal jeg om et Øjeblik tillade mig at komme tilbage til.

Jeg skal vende mig til nogle Udtalelser, som er faldet fra et Par andre af de ærede Ordførere, som har taget Ordet i denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen sagde, at han kunde ikke begribe, at vi satte ind for en Aldersrenterefusion; enten man betalte Aldersrenten gennem Statskatterne eller gennem Kommuneskatterne, det var Hip som Hap. Ja, det er det maaske. Men vi venter jo — og her vil jeg gerne samtidig svare det ærede Medlem Hr. Fisker paa et Spørgsmaal, han rettede til mig —, at denne Refusion til Kommunerne skal resultere i en Skattenedsættelse i Kommunerne, det var det, jeg motiverede vort Forslag med, da jeg havde den Ære at forelægge det; ellers vil denne yderligere Refusion, denne Støtte til Kommunerne ikke faa den Karakter, som vi fra konservativ Side ønsker den skal have. Og saa maa jeg atter sige, at naar vi har Midlerne i Statskassen, saaledes at Statskassen kan undvære dette Beløb, saa kan man kun hjælpe Kommunerne derigennem, at man forhøjer Statens Tilskud ved Refusion.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen var inde paa at tale om Statsmonopoler, som androg 2 Milliarder, og det ærede Medlem talte ogsaa om andre Monopoler. Jeg synes, det vilde være rart, om det ærede Medlem nærmere vilde præcisere, hvad han forstaaer ved disse Monopoler. Jeg ved naturligvis, at der er eet Monopol, som det ærede Medlem altid kredser om, nemlig Jordmonopolet. Hvis det ærede Medlem nu mener, at Landbruget gennem Jordmonopolet har en saa overmaade stærk økonomisk Stilling, saa kan det ærede Medlem naturligvis ikke gaa ind paa, at der i Øjeblikket er en Landbrugskrise, for hvis dette Monopol betød saa overordentlig meget for Landbruget, vilde det naturligvis kunne afbøde den Krise, som vi fra denne Side paastaar der er. Jeg imødeser med Interesse, at det ærede Medlem skal fremsætte de Anskuelser, han har om Monopoler og

om, hvorledes det kunde lette det øvrige Samfund et Par Milliarder Kroner, om disse Monopoler blev afskaffet.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen var saa elskværdig straks at begynde med at sige, at han fandt det ganske ubegribeligt, at en Politiker vilde staa herop og drage Sammenligninger mellem Nedsættelsen af Skatten i de socialistisk styrede Kommuner, jeg omtalte, og Nedsættelsen af Ejendomsskatterne. Det ærede Medlem viste her, at det ærede Medlem ikke har hørt efter, hvad jeg har sagt; den Sammenligning, jeg var inde paa, var slet ikke foretaget paa det Grundlag, det ærede Medlem omtalte. Da den højtærede Minister sagde, at han kunde ikke se, at der var nogen som helst Mening i det Lovforslag, vi her forelagde, fordi det vilde bevirke, at de velhavende, de store Ejendomme, fik en større Nedsættelse i Skatterne end de mindre velhavende, de mindre Ejendomme, saa sagde jeg, at ud fra disse Betragtninger virkede jo denne Skattenedsættelse nøjagtig paa samme Maade som den Skattenedsættelse paa 10 pCt., som vi kender fra den socialistisk styrede Kommune København. Jeg drog slet ikke Sammenligning mellem Skattenedsættelsen paa faste Ejendomme og Nedsættelsen af den kommunale Indtægtsskat, men jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen vil erkende, at den Sammenligning, jeg her drog, var fuldt berettiget og fuldt rigtig. Naar den højtærede Finansminister siger, at vort Forslag betyder en større Gevinst for de velstillede end for de mindre velstillede, saa har jeg Ret til at sige, at den 10 pCt. Skattenedsættelse — i hvert Fald efter de Synspunkter, den højtærede Minister anlagde — er af akkurat den samme Virkning. Jeg tilføjer heroverfor, at jeg finder det ikke berettiget at drage denne Sammenligning, for der er en Mængde Ejendomsbesiddere, som ikke er velhavende, og som faar den Nedsættelse; men naar man nedsætter Indtægtsskatterne med 10 pCt., saa rammer man netop det største Beløb ud til dem, som har de store Indtægter og som Følge deraf er de mest velstillede.

De øvrige Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen fremsatte, skal jeg ikke komme ind paa nu, dem skal jeg om et Øjeblik komme til at omtale i de almindelige Betragtninger, som ogsaa jeg ønsker at fremsætte.

Det ærede Medlem Hr. Fisker stillede et Spørgsmaal til mig, som jeg allerede har besvaret, og det ærede Medlem citerede en Udtalelse af en sønderjydsk Gaardejer, som